

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU CERE O DESPĂRȚIRE TOTALĂ DE NECREDINȚĂ

PHOENIX, ARIZONA 21.01.1964
(PHOENIX AZ 64-0121 88)
V-3 N-20

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

1 ...Scripturi, la câteva Scripturi pe care le-am scris aici, pentru ce eu... dacă vreau, l-aș numi text. Nu aș ști dacă să-l numesc text sau nu. Dar chiar pentru un text, vreau să iau acest gând: *Cuvântul lui Dumnezeu cere o despărțire totală de necredință.*

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

2 Și acum eu aș dori să citesc din Biblie, acolo în cartea Genezei, al 13-lea capitol al Genezei, și am vrea să începem cu al 5-lea verset, să citim. Mie chiar îmi place să citesc Cuvântul. Pentru că, ce spun eu ar putea da greș, așa-i omul. Dar, dacă eu chiar citesc Cuvântul acesta, ce zice El nu poate da greș. Așa că atunci știu că va ieși ceva bun din el, dacă nu mai mult decât doar citirea Cuvântului. Al 5-lea verset, începem, al capitolului al 13-lea.

Lot, care călătorea împreună cu Avram, avea și el oi, boi și corturi.

Și ținutul acela nu-i încăpea să locuiască împreună; căci averile lor erau așa de mari, încât nu puteau să locuiască împreună.

Avram i-a zis lui Lot: „Te rog, să nu fie ceartă între mine și tine și între păzitorii mei și păzitorii tăi, căci suntem frați.

Nu-i oare toată țara înaintea ta? Mai bine desparte-te de mine: dacă apuci tu la stânga, eu voi apuca la dreapta; dacă apuci tu la dreapta, eu voi apuca la stânga.”

Lot și-a ridicat ochii și a văzut că toată Câmpia Iordanului era bine udată în întregime. Înainte de a nimici Domnul Sodoma și Gomora, până la Țoar, era ca o grădină a Domnului, ca țara Egiptului.

Lot și-a ales toată Câmpia Iordanului și a mers spre răsărit. Astfel s-au despărțit ei unul de altul.

Avram a locuit în țara Canaan, iar Lot a locuit în cetățile din Câmpie și și-a întins corturile până la Sodoma..

Oamenii din Sodoma erau răi și afară din cale de păcătoși împotriva Domnului.

Domnul i-a zis lui Avram, după ce s-a despărțit Lot de el: „Ridică-ți ochii și, din locul în care ești, privește spre miazănoapte și spre miazăzi, spre răsărit și spre apus; căci toată țara pe care o vezi ți-o voi da ție și seminței tale în veac.

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

3 Acum, gândul, despre Cuvântul lui Dumnezeu cerând o despărțire totală! Noi știm aceasta doar citind Cuvântul și văzând Cuvântul manifestându-Se.

4 Acum, la început, Geneza 1:3, noi aflăm asta. „Era întuneric peste pământ. Și Duhul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apei. Și a zis: «Să fie lumină!» Și a fost lumină. Și Dumnezeu a văzut că lumina era bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric.” Așa a început Cuvântul lui Dumnezeu să despartă lumina de întuneric, de la început, așa rămâne până în această zi.

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

5 Așa cum spuneam seara trecută, de Isus, când El avea doar doisprezece ani. Și fiind o greșală a mamei Lui, despre care oamenii pretind a fi mama lui Dumnezeu, și cum femeia a zis: „Iată că tatăl Tău și eu Te-am căutat cu lacrimi.” [„cu îngrijorare” în traducerea Cornilescu – n.t.]

6 Și repede El, fiind Cuvântul, zise: „Nu știai că Eu trebuie să fiu la treaba Tatălui Meu?” [În traducerea Cornilescu: „în casa Tatălui Meu”; în traducerea Galaction: „în cele ale Tatălui Meu” – n.t.]

7 Vedeți, ea îl declara a fi fiul lui Iosif, dar El nu era fiul lui Iosif. Dacă ar fi fost fiul lui Iosif, ar fi fost cu el; dar El era cu Tatăl, la treaba Lui. Așadar Cuvântul este întotdeauna corectiv și întotdeauna drept, și Cuvântul va corecta fiecare lucru greșit, întotdeauna.

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

8 Acum când pământul care... Dumnezeu urma să folosească pământul, iar acesta era în întuneric total. Duhul lui Dumnezeu a vorbit și a zis: „Să fie lumină!” și El a despărțit lumina de întuneric. Și chiar de atunci El face asta: desparte lumina de întuneric. Cuvântul lui Dumnezeu a despărțit și apa de uscat, la început. Dumnezeu a vorbit, iar apa s-a despărțit de uscat. Așa că, El avea un motiv pentru aceasta.

9 Dumnezeu niciodată nu vorbește un Cuvânt decât dacă El are un motiv ca să vorbească acel cuvânt. El nu este ca voi și ca mine, că noi doar... sau în special eu, care vorbesc atât de multe lucruri fără rost. Dumnezeu vorbește fiecare cuvânt cu o însemnătate, și ceva ce El încearcă să înfăptuiască și va înfăptui prin Cuvântul Său. Și Acesta va îndeplini exact ceea ce El a zis că Acesta va face.

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

10 Acum, dacă Dumnezeu zicea: „Să fie lumină!”, și nu era lumină, atunci acela nu este, nu Dumnezeu era cel care a zis aceasta. Vedeți?

11 Când Dumnezeu spune ceva, El trebuie să susțină ce spune. Și când Cuvântul lui Dumnezeu a fost unul confirmat, Cuvântul a fost unul confirmat, acela este Lumină. Acum, Cuvântul Însuși nu este Lumină până ce Acesta nu este o Lumină confirmată.

12 Dacă Dumnezeu zicea: „Să fie lumină!”, și nu era lumină, atunci acesta nu era Cuvântul lui Dumnezeu. Dar când se ivea lumină pe pământ, asta arăta că Cuvântul era confirmat, și era lumină.

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

13 Acum, astăzi, dacă Dumnezeu a făcut o făgăduință, și când acea făgăduință este confirmată, atunci aceea este Lumină. Aceea este Lumina zilei, când Cuvântul este unul confirmat, Cuvântul pentru oră este unul confirmat.

14 Apoi, Dumnezeu urma să aibă un pământ pe care El urma să crească vegetație și să aibă oameni pe pământ, și apoi El a vorbit și a despărțit apele de mare. Apoi, de asemenea, El a despărțit, în Geneză, viața de moarte.

15 Acum, dacă noi credem Cuvântul lui Dumnezeu, Acesta este Cuvântul Vieții pentru noi; dar dacă noi punem sub semnul întrebării Cuvântul lui Dumnezeu, Acesta-i moarte pentru noi. Pentru că, Dumnezeu a vorbit, cine-L poate tăgădui? Vedeți? Și dacă noi punem sub semnul întrebării Cuvântul lui Dumnezeu, atunci Acesta devine moarte.

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

16 Ca Eva, acum, Eva a pus sub semnul întrebării o mică fază din Cuvântul lui Dumnezeu, și ce-a făcut asta? A cauzat tot acest necaz pe care-l avem. Dacă ea ar fi rămas în spatele Cuvântului, fortificată în spatele Cuvântului, întreaga armură a lui Dumnezeu, și nu s-ar fi îndoit de Acesta, atunci nu s-ar fi întâmplat niciodată în felul în care s-a întâmplat, n-ar fi fost niciodată în felul acesta. Dar, vedeți voi, a venit moartea.

17 Apoi, Dumnezeu are și o ispășire. Fiind îndurător față de noi, El a acceptat o moarte înlocuitoare pentru moartea lor, care amândoi...

18 El a despărțit viața de moarte, de asemenea, în grădina Edenului, și El a făcut-o prin Cuvântul Lui.

19 Și astăzi El face același lucru. Când, noi suntem în mare întuneric, așa cum vorbeam, duminică, întuneric peste țară, peste oameni, și mare întuneric. În mijlocul a toată aceasta, El încă Își rostește Cuvântul Vieții celor care vor să-L creadă. Și acum noi găsim că dacă...

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

20 Isus ne-a spus constant că există o despărțire. Și noi aflăm că ultimul lucru care e prezis pentru rasa umană, înainte de marea Zi finală când noi urcăm în Prezența lui Dumnezeu, va fi o despărțire finală. El va despărți oile de capre.

21 Dumnezeu vrea, continuu desparte, desparte, și asta face El în seara aceasta. Asta face El întotdeauna. Voi o puteți vedea în fiecare întâlnire. El desparte credința de necredință. El vorbește deslușit. El Se descoperă aceluia care-L vor crede și vor avea credință în El.

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

22 Acum noi aflăm, în Numeri, al 6-lea capitol, că chemarea unui nazireu, o chemare de nazireat era ca ei să se despartă de toată lumea, pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este o chemare de nazireat, despărțit.

23 Noi aflăm că Samson era un nazireu, pentru Domnul, și el era despărțit de... printr-un semn. Și acest semn era că el trebuia să-și poarte părul lung, în șapte șuvițe. Acesta era un semn al despărțirii, că el era chemat pentru un scop.

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

24 Și eu nu vreau să încep despre asta, pentru că am zis că... Aveam de gând să vorbesc doar câteva minute.

25 Dar mă gândesc, azi, când vedem surorile noastre purtând păr lung, așa cum a zis Biblia că ar trebui, mă gândesc că este un semn de nazireat că ele vreau să urmeze pe Domnul. Și eu știu că asta sună plictisitor, și eu vreau ca asta să meargă la țintă, vedeți, pentru că asta e. Arată ca și cum cineva încearcă să facă, să țină ceva ce Dumnezeu le-a spus să facă. Nu contează care-i prețul, ce are lumea de spus despre Acesta acolo afară sau câți disprețuitori sau râsete sau critici, asta nu deranjează o persoană care-i despărțită total de lucrurile lumii, pentru lucrurile lui Dumnezeu. Ei vor asculta de Cuvânt și se vor despărți de lucrurile lumii, pentru că Cuvântul îi desparte.

26 Eu știu că ei suferă critică. Dar dacă nu eram criticați, atunci ar fi ceva în neregulă. Lumea întotdeauna îi cunoaște pe ai săi. Dar așa cum am spus, că, amintiți-vă, critica, pe socoteala Cuvântului lui Dumnezeu, sunt doar dureri crescânde ale harului Său. Asta arată că te-ai despărțit ca să fii un creștin, ca să acționezi ca unul, ca să trăiești ca unul, ca să asculți de fiecare poruncă a lui Dumnezeu. Și acesta este un legământ de nazireat: să despartă, o chemare de la Dumnezeu care te desparte de lucrurile lumii.

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

27 Eu cred, în seara aceasta, că fiecare bărbat și femeie, fiecare băiat și fată, care este născut din Duhul lui Dumnezeu, este un nazireu pentru Domnul; pentru că ei înșiși s-au despărțit de acele lucruri, de grijile lumii și de orice are lumea de zis.

28 Voi trăiți în acest oraș aici unde sunt mari școli. Și vedem națiunea noastră cerând un nivel de educație mai înalt; ceea ce este în regulă, nimic de zis despre asta, dar această educație nu vă poate da mântuirea. Un om de știință poate descompune un grăunte de grâu și să vă spună câte chimicale diferite sunt în el, dar nu poate găsi viața care este acolo înăuntru. O educație te poate învăța sau instrui matematică, și te poate instrui istorie și câte altele, dar asta nu-ți poate aduce Lumină. Educația ta nu va face asta.

29 Dumnezeu are o cale să-ți aducă Lumină: asta este când ești gata să te desparti de toate lucrurile lumii, și de toate grijile lumii, și să te ții numai de Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu.

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

30 Pavel era un nazireu pentru Domnul. El era despărțit de biserica lui ortodoxă, pentru Cuvântul Dumnezeului viu.

31 Aaron era un nazireu pentru Domnul. El era despărțit dintre frați, ca să poarte pietrele nașterii [Pietre prețioase prinse pe pieptarul și pe umerarii marelui preot – n.t.] și să fie marele preot.

32 Aceasta este o despărțire totală. Nu trebuie să mai mergem înapoi în lume sau să mai avem ceva de a face cu lumea, ci să ne ținem numai de Dumnezeu. Isus vine după o Mireasă, o Femeie, o Biserică care e despărțită de lucrurile lumii sau de grijile lumii. Ea este despărțită de modelele acestei epoci moderne în care trăim. Ea este despărțită de grijile și de tradițiile bisericilor. Ea este despărțită numai pentru Dumnezeu, iar Dumnezeu este Cuvântul. Și așa cum soțul și soția sunt una, tot așa și Mireasa și Cuvântul devin Una, căci Cuvântul trăiește prin Mireasă. Astfel este. Acestea sunt acreditările ei. Aceasta este identificarea ei.

33 Dacă aș putea să scot un Ph.D. [Doctor of Philosophy=doctor în filosofie – n.t.] sau LL.D. [Doctor of Laws=doctor în legi – n.t.], și să vă arăt acreditările de la o anumită organizație sau de la vreo școală, acea școală ar recunoaște acea acreditare.

34 Dar singura acreditare pe care o are un credincios este Cuvântul lui Dumnezeu trăind în el, declarând că Isus Cristos trăiește în acea persoană. Acela este un nazireu despărțit pentru Domnul, despărțit pentru Cuvânt. Biblia a zis: „Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri: tăind până la despărțire, și măduva osului, și judecă gândurile care-s în inimă.” Acesta e motivul că Isus putea să privească la oameni și să perceapă ce gândeau ei: El era Cuvântul.

35 Acum, primul Adam care a fost născut în lume sau, nu născut, ci creat de Dumnezeu, primul Adam s-a despărțit de Cuvânt, pentru soția lui. Acum, el ar fi putut rămâne cu Cuvântul dacă ar fi dorit. Dar el s-a despărțit de Cuvânt, ca să fie cu soția lui.

36 Este exact ceea ce face astăzi membrul de biserică obișnuit, carnal: se despart de adevăratul Cuvânt viu, pentru a se ține de biserică lor. Unde... Eva a pus o întrebare asupra Cuvântului: dacă Dumnezeu va pedepsi sau nu. Satan a pus întrebarea; Eva a crezut-o.

37 Și atunci când biserică de astăzi pune întrebarea asupra Cuvântului: „Este El același? Mai trăiește El în Biserica Lui și-Și mai săvârșește semnele și minunile pe care le făcea când era aici pe pământ, pe care ni le-a făgăduit atât de sigur în Sfântul Ioan 14:12?”

38 „Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu Mă duc la Tatăl. Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede.” Îi vor însoți!

39 Întrebarea este, pentru oamenii de astăzi: „Oare El chiar a vrut să spună asta?” Și când tu accepți ce zice biserică: „Oare El chiar a vrut să spună asta?” atunci te pui în aceeași situație în care s-a pus Adam și te unești cu femeia bisericii acestei lumi și te desparți de binecuvântările pe care Dumnezeu le-a făgăduit fiecărui credincios care se va despărți de lume pentru Cuvânt. Acum, acesta-i Adevărul.

40 Noi suntem, am avut privilegiul trăirii în ziua aceea când Cuvântul lui Dumnezeu pe care l-am văzut este parcat prin fiecare epocă, pentru ca anumite lucruri să se întâmple. Și când acesta este parcat, uneori un om se întreabă cum urmează să fie făcut. Profesorii au propria lor idee. Dar în acele epoci, Dumnezeu întotdeauna Și-a trimis înainte profetul. Și Cuvântul Domnului vine la profet și confirmă Cuvântul la acea generație. Și profeții erau întotdeauna nazirei: despărțiți de orice altceva pentru a asculta de Cuvântul lui Dumnezeu.

41 Nu vă amintiți ce au zis Petru și Ioan: „Este drept să ascultăm de om sau de Dumnezeu?” când ei i-au întrebat despre experiența Cincizecimii.

42 Acum, primul om s-a despărțit, primul Adam, de Cuvânt, ca să meargă cu soția lui, care se întreba dacă Dumnezeu Își ține Cuvântul sau nu.

43 Ce tip perfect al credinciosului căldicel și cu minte carnală de astăzi, care încă vrea să se țină de ceea ce zice tradiția lor, în loc să ia ce zice Cuvântul. Un tip foarte real! El era despărțit, pentru soția lui. Credinciosul carnal este despărțit de Cuvânt, pentru biserică.

44 Dar când al doilea Adam a fost creat, în pântecul unei femei, și a venit în lume, El era un nazireu pentru Cuvântul lui Dumnezeu. El era despărțit de lume, pentru Cuvânt. Acum, Evrei, al 7-lea capitol, al 26-lea verset, ne spune asta: că acei preoți mureau continuu, dar acest Isus era sfânt și despărțit de păcătoși.

45 *Păcatul* este „necredință”. Nu a fost găsită nici o necredință în El, niciunde. Când era aici pe pământ, El a zis: „Cine Mă poate condamna de păcat?” Păcatul este „necredință”. „Dacă n-am făcut exact ce era profețit pentru această epocă, dacă n-am întrunit cerințele a ceea ce e de așteptat să facă Mesia, atunci să nu Mă credeți.” Zicea: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine”, vă spun cine este El.

46 Căci, a fost profețit, din Eden, că va veni un Mântuitor. Profetul a spus că El va fi născut dintr-o fecioară și cum că El va fi chemat „Emanuel”.

47 Și de asemenea El era „Sfetnicul, Prințul [„Domnul” – n.t.] păcii, Dumnezeu tare”. Și de asta L-au acuzat ei: de a Se fi făcut pe Sine Dumnezeu. El era Dumnezeu și era „Prințul [„Domnul” – n.t.] păcii, Dumnezeul tare și Tatăl veșnic [„Părintele veșnicilor” în traducerea Cornilescu – n.t.]”.

48 Nu este un alt Tată decât El, spiritual vorbind. El este singurul Tată, Tatăl nostru al tuturor. Și noi găsim, toți credincioșii, că El este Tatăl tuturor celor ce vor crede Cuvântul Său. Pentru că El era despărțit complet de biserică, de tradițiile ei, de mama Lui, de lume, și făcea numai ce-I era pe plac Tatălui.

49 Acum, El era o persoană diferită de Adam. Indiferent ce-L întreba cineva; pentru El, Cuvântul, era Cuvântul întotdeauna primul. Și El a dovedit că Cuvântul era drept.

50 Când Satan a încercat să-L zugrăvească pentru El și a zis: „Este scris...”

51 El a zis: „Da, și de asemenea este scris...” El i-a rezistat lui Satan, pe Cuvânt; pentru că asta era El: Cuvântul.

52 În Biblie, 1Ioan, Sfântul Ioan capitolul 1, zicea: „La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut carne [„trup” în traducerea Cornilescu și Galaction – n.t.] și a locuit printre noi.” El este același ieri, azi și în veci.

53 Întotdeauna este o legătură cu Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu, făgăduința lui Dumnezeu pentru ziua. Și când vine, este atât de neobișnuit până acolo că oamenii cu greu pot să priceapă, pentru că noi suntem atât de prinși în forme și idei de-ale noastre, încât e greu pentru noi să pricepem ce este Adevărul.

54 Mă gândesc mult că asta s-ar aplica lui Iosif, în zilele Mariei, la maternitatea ei. Ea urma să fie mamă. Și Iosif o iubea și el vroia să creadă. El era un om neprihănit, un om bun, și el vroia să creadă acea poveste pe care Maria i-o spunea, dar mai era o întrebare, că: „Acuma, ea este o femeie bună.” Fără îndoială că Maria îi explicase vizita lui Gabriel la ea. Iar el era un om drept, din seminția lui David.

55 Și totuși, ea, părea ca și cum ea încerca să-l folosească ca pe un scut, ca să îndepărteze rușinea ei. Căci, dacă ea era logodită cu el, și să fie găsită în starea asta era la fel ca o preacurvie (Deuteronomul ne spune așa), și urma să fie lapidată [omorâtă cu pietre – n.t.] pentru faptă. Și părea ca și cum ea îl folosea ca pe un scut.

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

56 Și bărbatul, un om bun, un om drept, Biblia spune că el era un om drept. Dar cazul ei era atât de neobișnuit, încât el nu-l putea pricepe. El privea la fața ei drăguță și la sinceritatea și onestitatea cu care ea îi spunea povestea ei. Și nici o îndoială însă că el se ducea acasă la el, sau la atelierul lui de tâmplar, zice: „Chiar nu pot vedea cum mi-ar spune greșit, dar cazul este atât de neobișnuit.”

57 Numai de-ar fi cercetat Scripturile, că: „o fecioară va zămisli”! [„fecioara va rămâne însărcinată” în traducerea Cornilescu – n.t.] Vedeți, era atât de neobișnuit pentru el, pentru că era în afara liniei gândirii lui, dar ea era exact în Scriptură.

58 Și așa este astăzi, fraților, că puterea învierii lui Isus Cristos și Cuvântul Lui făgăduit al acestei ore este așa de neobișnuit, că omul bun se împiedică de El. Este prea neobișnuit. Ei zic că morții au fost înviați, orbii văd, surzii aud, Duhul Sfânt discerne [deslușește – n.t.] gândurile, prezice lucruri care urmează să se petreacă, niciodată nu a dat greș nici o dată. O, ei nu pot, nu pot s-o priceapă. Este așa de neobișnuit, așa că ei zic: „Păi, asta este o telepatie sau este un duh rău”, întocmai cum au făcut în acea zi. Neobișnuința Cuvântului lui Dumnezeu!

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

59 Dar când un om este născut în lume, pentru un credincios, el devine un nazireu când se desparte de orice este contrar Cuvântului. O despărțire totală! Isus zicea: „Eu vin să despart un bărbat de nevasta lui, să rup o familie. Cine nu-și ia crucea lui și nu vine după Mine, nu este vrednic să fie chemat al Meu.” O despărțire, de fiecare lucru, orice lucru; de biserică, de o comunitate, de o credință sau de familie sau de orice ar putea sta între tine și crederea întregului Cuvânt al lui Dumnezeu. Dacă sufletul tău nu va puncta fiecare făgăduință pentru această oră, cu un „amin”, este ceva greșit pe undeva. Ai nevoie de o despărțire.

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

60 Așa că Isus era Cuvântul făcut carne [trup – n.t.], și El era despărțit complet de păcătoși, necredincioși, căci Cuvântul Însuși curgea complet și zbura temeinic prin El, căci El zicea: „Eu nu fac nimic până ce văd pe Tatăl că face mai întâi.” Ei Îl întrebau, chestionau despre lucruri. El zicea: „Adevărat vă spun, că, Fiul nu poate face nimic de la Sine, decât ce vede pe Tatăl făcând.” Și, urmăriți, fiecare lucru pe care-l spunea El era perfect. Pur și simplu, El nu trebuia să întrebe despre el, să se gândească la el; el era perfect. Și Adevărul Lui perfect despărțea întotdeauna Adevărul de eroare.

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

61 Exact cum o să citez din urmă iarăși, iarăși, mama Lui zicea: „Tatăl Tău și eu”, înaintea acelor preoți cărora le mărturisise deja că era un Fiu născut din fecioară. Dar în momentele mâhnirii ei...

62 Cum putea un băiat de doisprezece ani, și noi nu avem nici o consemnare anume despre El să fie în școală, cum putea inteligența Lui să fie atât de mare încât să dezbătă cu preoții, om înțelept, învățat? Și de ce, când, ea a zis că acest Iosif era tatăl Lui, iute cuvântul lui Dumnezeu... El era despărțit. El era Cuvântul, iar Cuvântul a corectat eroarea: „Nu știi că Eu trebuie să fiu la treaba Tatălui Meu?” Acela nu era doar acel băiat de doisprezece ani. Acela era Cuvântul lui Dumnezeu vorbind prin gurița Lui de copil, ca să corecteze eroarea; despărțind, cum a făcut El la început, întunericul de lumină, o minciună de Adevăr, moartea de Viață.

63 Este o despărțire. Întotdeauna Cuvântul cere despărțire totală și completă, indiferent. Isus a zis: „Cuvântul fiecărui om să fie o minciună; al Meu să fie adevărat.”

64 De-a lungul epocilor, același lucru s-a întâmplat. Este o despărțire. Întotdeauna El Își desparte poporul de necredință. El a făcut-o la început; El o face la fel astăzi. Fiecare dintre profeți a fost despărțit de necredință. Ei, motivul că ei au făcut asta, este pentru că Cuvântul Domnului a venit la ei.

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

65 Acum, eu cred că într-o noapte, undeva, poate că era aici duminică sau seară, când vorbeam ce însemna cuvântul „văzător” în Vechiul Testament. Însemna un bărbat, „un prezicator, un om care spunea evenimentele viitoare care urmau să se petreacă”. Și apoi când ele ajung să se petreacă exact, fără greș, ajunge să se petreacă exact ce a zis el, atunci Dumnezeu a zis: „Ascultați de acest om, sau auziți-l, temeți-vă de el, căci Eu sunt cu el.” Atunci el avea interpretarea divină a Cuvântului scris, căci aceea era acreditarea lui de identificare, că el era profetul lui Dumnezeu și Cuvântul vine la el. Așa este.

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

66 Acum, despărțirea. Acesta a despărțit pe Isaia de lumea bisericii. Acesta a despărțit pe Moise de lumea bisericii. Acesta a despărțit... toți marii profeți, prin epoci, de lumea bisericii. Pentru că ei aveau... Acesta a despărțit pe Isus de frații Lui. Acesta a despărțit pe apostoli de biserică care era în ziua aceea, fariseii, saducheii, om mare, om sfânt, om bun, om fin, om smerit, om care avea roada Duhului mai mult decât a exercitat Isus.

67 Dar care era acreditarea Lui? Că Cuvântul era cu El, Cuvântul făgăduit al acelei zile trăia prin El. El zicea: „Care dintre voi Mă poate condamna de păcat? Care dintre voi poate spune că ceea ce am afirmat nu s-a întâmplat?” Asta pentru că El a arătat că era un nazireu despărțit al Domnului. El era Însuși Domnul în carne.

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

68 Avraam, de asemenea, el era o persoană despărțită, de lume, când Dumnezeu l-a chemat pe Avraam la șaptezeci și cinci de ani. „Desparte-te de rudenii ta și de toată necredința și vino afară într-o Lume în care niciodată n-ai umblat înainte și în mijlocul unui popor pe care niciodată nu l-ai cunoscut înainte. Vino afară și desparte-te de oricine care ar fi împotriva la ce

crezi tu, căci vei fi un nazireu pentru Domnul.” Deoarece, el deținea o făgăduință a unui fiu. El a trebuit să se despartă de tatăl lui, de mama lui, de rudenia lui.

69 Și ce l-a despărțit? Nu pentru că era un om bun, ci pentru că el a crezut că Dumnezeu era în stare să-Și țină făgăduința pe care i-o dăduse.

70 Și când era cu douăzeci și cinci de ani mai târziu, și pruncul n-a venit de loc; Sara fiind de nouăzeci, el de o sută. Și când Îngerul Domnului îl vizitează; la care S-a referit Isus, că va veni iarăși în zilele de pe urmă. Dumnezeu, într-o formă umană, ședea jos înaintea lui și vorbea. Și Sara, fiind de aproape o sută de ani, în cortul dinapoia Lui, a râs pentru că Îngerul a zis: „Te voi vizita la vremea făgăduinței”.

71 Și ea a zis: „Eu fiind bătrână, să mai am poftă cu domnul meu, văzând că el este bătrân?”

72 Și acest Bărbat, care era Dumnezeu în carne, a zis: „De ce a râs Sara în cort?” Acum, ea a alergat afară și a încercat s-o tăgăduiască. Dar El a zis: „Ba da, ai râs”, pentru că ea nu a crezut că ar putea fi corect.

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚIL_64-0121

73 Acum, observați, Isus a spus că aceea va veni iarăși. „Cum era în zilele Sodomei, așa va fi la venirea Fiului omului.” Duhul lui Dumnezeu va veni iarăși în carne omenească muritoare. Bărbatul acela mănâncă carnea unui vițel, bând laptele de la vacă, și mănâncă unt și pâine, în carne omenească; și Avraam a zis că El era Elohim, Dumnezeu manifestat [arătat – n.t.] în carne. Isus a făgăduit că Dumnezeu, înaintea venirii Lui, va fi manifestat iarăși în carne omenească. Acela este Duhul Sfânt (există numai un Dumnezeu) manifestându-Se, despărțind, iarăși, pe Lot de Avraam.

74 Lot voia lumea. Dumnezeu a desp... destrămat lumea lui și a despărțit pe Avraam și pe Lot. Lot, fiind un tip, iarăși, al unui credincios carnal care nu credea că aceste lucruri sunt adevărate, el pur și simplu s-a dus mai departe jos în Sodoma. Și el nu a avut adevărata ardoare să stea de o parte, cum am numi-o noi, și să cheme ce e drept „drept” și greșit „greșit”, așa că el a coborât.

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚIL_64-0121

75 Toți acești credincioși, așa cum am putea continua cu orele, toți aceștia au fost ca un pumn de mărunțiș din buzunarul vostru, în mâinile lui Dumnezeu. Scoți afară un pumn de mărunțiș. Sunt de un penny, de cinci cenți, de zece cenți, sferturi, jumătăți de dolar, dolar, toate în monezi. Acum, asta este lumea, în mâna lui Dumnezeu. Sunt unii oameni care pot avea doar valoarea unui penny, și Dumnezeu poate să-i folosească numai ca de un penny. Asta-i tot ce pot cumpăra ei. Nu-i respingeți. Dacă ei nu pot crede Adevărul real, nu-i înjosiți, nu-i azvârliți afară și să ziceți că ei nu sunt în El, pentru că Dumnezeu folosește uneori penny-i.

76 Lot era doar un penny, Avraam era un dolar de argint, așa că trebuiau o sută de Loți ca să facă un Avraam. Și așa va trebui... O sută de credincioși carnali nu vor sta niciodată în prezența unui creștin veritabil care-i despărțit de lucrurile carnale ale lumii, trăind în Cristos Isus, unde Cuvântul poate curge prin el.

77 El poate lua numai valoarea unui penny; asta-i tot ce are el. Astfel vedeți oameni care zic: „Eu nu cred în vindecare. Eu nu cred în aceste lucruri”, pur și simplu știți că e un penny, dar lăsați-l numai în pace. Vedeți? Doar valoarea unui penny, și așa că asta-i tot ce poate el cumpăra. Nu-l opriți; lăsați-l numai în pace. Amintiți-vă, doar atât de departe poate merge el. Iosif, el era despărțit de frații lui.

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚIL_64-0121

78 Da, nu am vrut s-o spun atât de aspru în felul în care am spus-o, vedeți. Vreau să spun, dacă el doar: „Ei bine, eu aparțin de asta, și asta-i ceea ce credem noi”. E doar un penny, mergeți înainte, vedeți; doar un penny.

Ziceți: „Ei bine, Domnul să te binecuvânteze, fratele meu.”

79 Vedeți, el este aramă; el nu poate niciodată să fie argint. Asta e, așa că lăsați-o să meargă înainte. Dumnezeu îl poate folosi. O, El îl folosește. Mai degrabă să-l văd acolo într-o biserică decât să-l văd într-un bar stând acolo în colț. Voi nu? Sigur. Așa că lăsați-l numai în pace. Dumnezeu poate să-l folosească, oricum; poate că nu foarte mult, dar El va folosi ce poate folosi, cât Îl vor lăsa să-i folosească.

80 Așa că asta-i un fel de mod grosolan de a exprima ceva, dar eu... Ei bine, eu sper că voi prindeți Adevărul la care mă refer în asta, ce s-a intenționat. Vedeți?

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚIL_64-0121

81 El nu poate crede în discernere [deslușirea gândurilor inimii și deosebirea duhurilor – n.t.] și în puterile lui Dumnezeu care sunt făgăduite pentru această zi.

82 Nici acei farisei nu puteau s-o facă. Ei nu puteau să vadă pe Isus ca fiind Dumnezeu. O, nu. „Tu Te faci Dumnezeu; un om?”

83 Într-o zi El stătea acolo, după ce înmulțise pâinile, și așa mai departe, pentru ei, și a zis: „Dacă nu mâncați... pâinea trupului Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă.”

84 O, îmi imaginez, adunarea Lui, ei s-au depărtat de El. „Omul ăsta se așteaptă ca noi să fim un canibal, să mâncăm carnea cuiva? O, ăla-i nebun!” Doctorii și doctorii medicali, și așa mai departe, ziceau: „Omul este dement. Asta-i tot ce este. Preotul are dreptate. Omul acela este nebun. Să ne dea trupul lui să-l mâncăm?”

85 Asta-i tot ce-a zis El, vedeți, dar mintea spirituală [duhovnicească – n.t.], poate că ei n-au putut s-o înțeleagă. Acei ucenici, ei nu știau chiar exact ce voia aceasta să spună, dar ei au crezut-o oricum. Pentru că, de unde venea aceasta? Venea de la Cel pe care-L cunoșteau a fi Fiul lui Dumnezeu.

86 S-ar putea să nu fiu în stare să înțeleg tot ce e aici înăuntru, dar eu Îl cred. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Eu vreau să mă despart de tot ce este contrar Lui. Am încercat să rămân așa.

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚIL_64-0121

87 Observați un alt grup: cei șaptezeci, pe care El i-a chemat. Într-o zi El stătea, vorbindu-le, și El zise: „Fiul omului se va sui la Cer de unde a venit El”.

88 Ei au zis: „Omul acesta? El ne-a dus în locul unde S-a născut. Noi o cunoaștem pe mama lui, Maria. Ei bine, îi cunoaștem frații. Știm tot. Și apoi acest Om o să ia... Fiul omului vine, merge sus în Cer de unde vine? El vine din Betleem. Cum a făcut

asta?” Vedeți, El a spus-o în felul acela, vedeți, și ei n-au mai umblat cu El. S-au depărtat. Ei au zis: „Ah, Omul ăsta, știm că este ceva în neregulă cu El.”

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI 64-0121

89 Acei ucenici ședeau chiar acolo. Vedeți? Ei credeau. Ei văzuseră Cuvântul făgăduit pentru acea zi, confirmat și manifestat prin El. Cine putea crea, decât Dumnezeu Însuși, putea să ia pâine și... Ei știau că El este Fiul lui Dumnezeu. Fie că era sau nu în pilde, fie că-L înțelegeau sau nu, ei au mers mai departe, oricum, căci Cuvântul era confirmat, și ei erau despărțiți de orice contrar Lui.

90 Dumnezeu să ne ajute să avem credință ca aceea! Noi credem această Biblie ca fiind Adevărul. S-ar putea să nu am destulă credință să fac toate făgăduințele să ajungă să se petreacă, dar eu Îl cred, oricum. Eu cred ora în care trăim.

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI 64-0121

91 Iosif, despărțit de frații lui, fără o cauză. Acum, care era problema cu ei? El nu voia să fie despărțit; nu a fost voia lui să se despărță. Ci ei s-au despărțit de el, vedeți, de dolarul lui sclipitor, strălucitor; valoarea penny-ului lor nu putea să-i reziste. Ei știau că sunt patriarhi. Ei știau că Isaac era al lor... sau, scuzați-mă, Iacov era tatăl lor. Și ei știau asta ca fiind adevărat. Dar Iosif se născuse... El n-avea ce-i face. El era spiritual. El vedea viziuni, putea interpreta vise, și ele erau perfect corecte. Orice zicea el, era adevărul. Și frații lui patriarhi, au acționat cu invidie și l-au vândut egiptenilor. Vedeți, ei s-au despărțit de el pentru că ei erau penny-i. El era de o calitate diferită.

92 Așa este un adevărat credincios astăzi: el este de o calitate diferită. Ei se vor despărți, (ei nu-L înțeleg), arama de argint.

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI 64-0121

93 Acum noi aflăm, ei au acționat cu invidie și l-au vândut. De ce? Ei fac același lucru astăzi. Ce era cu adevărat, ei au zis că sunt... Era din gelozie. Ei nu vroiau să sufere înfrângere, deoarece calitatea din ei nu era calitatea care era în el. Și, din cauza asta, ei erau geloși, pentru că ei erau penny-i și el era un dolar. Vedeți?

94 Acum, dacă penny-ul ar zice: „Binecuvântat să fie Numele Domnului! Fratele meu, dolar aici, vedeți, eu nu pot face restul pe care-l face el, dar o să fac ce pot.” Asta este, atunci am coopera. Dumnezeu Și-ar isprăvi programul.

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI 64-0121

95 Așa cum v-am predicat, duminică, marea simfonie a Cuvântului lui Dumnezeu fiind marcată. Schimbările și joncțiunile, numai Dumnezeu schimbă timpurile, ca dirijorul în simfonie. Când vedem aceste schimbări ale epocilor și schimbări ale timpurilor, uitați-vă jos pe Partitura *aici* și veți afla că e de așteptat să fim aici. Ele trebuie să facă asta; nu-i nici o cale pentru ei să se ferească de asta.

96 Și muzica, pentru un om care nu înțelege simfonia, ce este ea? Este o grămadă de zgomot zăngănitor. El n-o înțelege. Nici măcar nu e interesat. El dorește: „Eu doresc ca ei să tacă, ca să pot merge acasă.” El nu este interesat, pentru că el nu cunoaște simfonia. El n-o cunoaște.

97 Dar Compozitorul cunoaște sfârșitul de la început. Vedeți? Și dacă dirijorul nu este în același Duh cu Compozitorul, el n-o poate exprima, pentru că totul e făcut prin semne. Și dacă semnul nu Îl confirmă, cum o să-L interpreteze muzicienii? Amin! Asta e.

98 Dacă trâmbița dă un sunet nesigur, cine poate, cine va ști cum să se pregătească pentru război, retragere sau ce să facă?

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI 64-0121

99 Priviți la Cuvânt și vedeți unde trăim noi, apoi puteți vedea penny-i, ce fac ei. Dar îi puteți vedea pe cei ce sclipesc, veghează și cunosc Cuvântul și urmăresc ca aceste semne să se întâmple. [Fratele Branham plesnește din deget – Ed.] Iată.

100 Ca femeiușca de la fântână, când El a zis: „Du-te de adu-ți bărbatul”, ea a zis: „Nu am niciunul”. A zis: „Asta-i drept. Ai avut cinci.”

101 Ea a zis: „Doamne, văd că ești profet. Nu i-am mai avut de sute de ani. Dar știm că vine Mesia, și El o să fie un profet. Asta o să facă El.”

El a zis: „Eu sunt Acela.”

102 O, bătaia [ritmului – n.t.] simfoniei tocmai a mers exact drept, de la plumbul de jos la cel de sus. Ea a alergat în cetate și a spus: „Veniți, vedeți un om care mi-a spus lucrurile ce le-am făcut. Nu este acesta chiar Mesia pe care-L așteptam?” Desigur.

103 Vedeți, ea înțelegea ce este partitura muzicală în simfonie, asta desparte credința de necredință. Credința poate numai... Nu să vină printr-o biserică; credința vine prin auzirea Cuvântului lui Dumnezeu, cunoscând ce este Acesta. Acum noi găsim același lucru astăzi.

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI 64-0121

104 Mulți oameni privesc la daruri. (În încheiere acum, încă cinci minute.) Oamenii privesc la daruri și se gândesc: „O, ce lucru mare?”, și ei încearcă să imite darurile. Nu poți face asta. Tu chiar... Tu nu poți face un penny să fie un dolar, nu-l poți face să fie un zece cenți, vezi, nu-l poți face un cinci cenți. El este un penny. Dar dacă tu chiar te recunoști ca un penny și mergi cu restul din mărunțiș, vezi, Dumnezeu te poate folosi. S-ar putea să nu fim în stare să facem totul. Nu fiecare era...

105 Când Dumnezeu a chemat pe Israel afară din Egipt, nu trebuia să facă fiecare dintre ei același lucru pe care-l făcea Moise, dar ei au crezut-o. Așa este. Ei l-au crezut pe Moise, pentru că ei știau că acela era un semn al orei și că Dumnezeu dovedise că el avea Cuvântul Lui. Ei au zis: „Faraon are sulite.”

El a zis: „Dar Moise are Cuvântul Lui.”

106 Asta e. Faraonii pot avea o armată, dar Moise avea Cuvântul pentru că el era profetul lui Dumnezeu. Și Cuvântul vine la el și fusese confirmat că El era Adevărul. Dumnezeul Cel viu era Cel care putea lua praf și să-l arunce în sus și să facă să vină purici. Un om nu poate face asta. Ca un om care stătea acolo și zicea: „Măine pe la vremea asta va fi așa-și-așa”, și era. Vedeți? Ei știau că Moise avea Cuvântul lui Dumnezeu. Nu contează câte sulite și donjoane [dungeon=turn principal, temniță – n.t.] avea Faraon, și câte cărămizi de făcut; Moise avea Cuvântul, așa că ei au pornit în pustie.

107 Era un om, Datan, care a zis: „Moise ia prea mult asupra lui. Noi suntem toți oameni sfinți, așa că s-ar cuveni ca toți să fim în stare să facem ce a făcut Moise.”

Și Moise a zis: „Dumnezeule, ce-i cu asta?”

108 El a zis: „Desparte-te. Dă-te la o parte de ei.” Și El a deschis pământul și a înghițit pe Datan și grupul lui.

109 El a despărțit Lumina de întuneric, confirmându-Și Cuvântul. El este același Dumnezeu astăzi.

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

110 Închei. Vă spuneam, aseară, când am venit prima dată aici. Asta nu e personal. Dacă credeți asta, atunci vă rog doar să trageți jos cortinele inimii voastre. Eu spun asta pentru oamenii care cred.

111 S-a vorbit și s-a spus exact ce lucruri vor avea loc, de-a lungul epocii, și voi sunteți toți martori ai acesteia, când ați asistat aseară, de la discernere încolo. Și cum vor fi imitatori, imitații, și totul are loc.

112 Dar, ultimul lucru, urma să fie un lucru mareț care să aibă loc. Noi suntem în așteptarea lui de ani de zile. Și știm toți când s-a întâmplat prima dată, când o creație a venit în existență, a treia oară. Și apoi a patra oară. Aseară v-am spus a cincea oară că s-a întâmplat.

113 Și așteaptă după acest Conciliu al bisericilor, când se unește, și protestanții. Dacă vorbesc duminică dimineața, asta vreau... Vreau să spun sâmbătă dimineața, despre asta vreau să vorbesc, vedeți, acum. Și când asta se adună laolaltă, atunci Duhul lui Dumnezeu ridică întotdeauna un standard împotriva lor. Vedeți?

Este un om șezând aici, în seara aceasta, care este un martor la aceasta.

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

114 Eram în Colorado, nu demult, toamna asta trecută. Eu merg acolo sus în călătorii de vânatoare. Și, ca de obicei, sunt acolo sus de aniversarea nunții mele. Când soția și eu ne-am căsătorit, eu am pus deoparte monezile de 5 cenți și lucrurile mele, și din munca mea, și le aveam într-o cutie de praf de copt. Și nu aveam destul să-mi ajungă de o lună de miere și să merg la vânatoare; așa că pur și simplu le-am combinat pe amândouă împreună și am luat-o într-o călătorie de vânatoare, pentru o lună de miere. Așa că de atunci, spre rușinea mea, n-am mai fost niciodată acasă cu ea de aniversarea noastră. Eu eram în Colorado.

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

115 Aseară am văzut că erau aici doi sau trei slujitori [ministers=lucrători, predicatori – n.t.], care erau cu mine acolo sus într-o tabără, unde trebuia să cobor din Alaska și să-i întâlnesc, la vânatoare. Erau băieții Martin. Ei erau aici aseară. Ei sunt aici, chiar acolo în spate. Și apoi celălalt tovarășel, i-am uitat numele, șezând... Erai și tu acolo, fiulețule? Așa este. Și poate este fratele Palmer aici? Și noi eram sus în munți. Și eu sunt ghid în Colorado, eu am vânat acolo ani de zile.

116 Și de fiecare dată când aniversarea noastră, douăzeci și trei octombrie, vine iarăși... Este un locșor unde am luat-o pe soția în luna noastră de miere, sus în Munții Adirondack, și locul acesta arată întocmai ca el, numai că era... Sunt plopi tremurători aici sus, micul desiș, și acolo sus era un mesteacăn. Și eu plec acolo, pe douăzeci și trei, câteodată de-a lungul zilei, îmi scot pălăria și mulțumesc lui Dumnezeu pentru o soție bună, credincioasă, care mi-a fost credincioasă și draguță cu mine de-a lungul acestor ani și mă ajută când mă duc să predic Evanghelia.

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

117 Și a fost îngrozitor de uscat în Colorado anul acesta, așa cum a fost prin țară. Și dintr-o dată era... Presupun că erau două sute de oameni înaintea noastră, sau o sută de oameni, iertați-mă, cam o sută de oameni înaintea noastră, sus deasupra taberelor. Și ei vânau acolo sus, de patru sau cinci zile. Și eu am împușcat un cerb, unul pe care-l vânăm de ani de zile. Și, dar eu... vine o ceață în jos, și n-am ajuns să-l văd; nu puteam să-l găesc. Și îl vânăm în ziua aceea.

118 Și ziua următoare, telefonul sau... se dă la radio: „Vine un viscol, care poate să arunce douăzeci de picioare [6 m – n.t.] de zăpadă în acești munți peste noapte.”

119 Și așa că le-am spus fraților. I-am chemat înăuntru. Și băieții Martin erau acolo. Am zis: „Fraților, auziți ce-au spus știrile. Acum, dacă vreți să plecați, mai bine mergeți chiar acum, pentru că o să fie prea târziu. Ați putea sta aici o săptămână. Și eu ar trebui să plec, pentru că luna următoare am o întâlnire, oameni de afaceri creștini, Oameni de afaceri ai Evangheliei depline la adunarea de la Tucson. Oricum, voi vă faceți alegerea. Dacă vreți să rămâneți, eu sunt ghidul vostru, eu o să stau aici cu voi..”

Fiecare dintre ei a votat: „O să stăm, o să stăm.”

120 Băieții Martin, având un camion de viteză redusă, sau un camion de viteză ridicată, mai degrabă, ei toți... Aveam câteva câprioare în plus acolo, le dăm băieților Martin și ei, și ei au plecat; pentru că ei n-ar fi plecat de acolo, asta-i tot. Așa că, ei, ei șed aici ca un martor în seara aceasta.

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

121 Și apoi ziua următoare, mă gândeam... Ei bine, nu a nins în ziua aceea, în ziua în care au plecat ei. Am zis: „O s-o sun pe soție și să-i spun că sunt recunoscător pentru că este o soție draguță, și totul. Este aniversarea ei. Și apoi mâine voi merge sus la loc, dacă ajungem acolo sus, pentru zăpadă.”

122 Și așa că am mers înăuntru și n-am putut-o suna. Am venit înapoi. Și fiecare din oraș se pregătea, și marele viscol venea, și ziarul spunea: „poate arunca douăzeci de picioare de zăpadă în Colorado”, în seara aceea.

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

123 Fratele Tom Simpson se află prezent aici pe undeva în seara aceasta, sau ar trebui să fie. El era în Canada, și era pe drum în jos, și ei au ocolit. Zicea: „Ocoliți Colorado! Mare viscol!” Ești aici, frate Simpson? Unde ești? Da, șade înapoi aici în spate. Și ei i-au spus: „Ocolește Colorado. Vine un mare viscol.”

124 Așa că i-am spus sorei și soției unui alt om, a fratelui Evans. Nu cred că fratele Evans este aici în seara aceasta, numai dacă tocmai vine. Ești aici, frate Evans? Și nu cred că a ajuns încă aici. El va fi aici la convenție, totuși. Așa că am sunat-o pe soția sa și i-am spus: „N-am putut s-o prind pe soția mea; e plecată la magazin.” Și am zis: „Spune-i să-i spună fratelui Tony Stromei, — care era președintele adunării, — dacă nu sunt acolo duminică, pregătește un alt vorbitor, pentru că s-ar putea să nu fiu în stare nicicum să ies de aici. Eu sunt cu acești oameni.”

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI_64-0121

125 Apoi ce-a avut loc? În noaptea aceea nu a nins. În dimineața următoare, norii erau într-adevăr joși și înfuriați. Am zis: „Acum, fraților, eu am păscut vite pe aici, ani de zile, și am călăuzit. La primul mic strop de ploaie, luați-o înapoi la tabără cât

de repede puteți, pentru că în cinsprezece minute am văzut vremea când nu-ți puteai vedea mâna înaintea ta timp de două sau trei zile, deodată, se întoarce viscolul.” Sunt nouă mii de picioare [2700 m – n.t.] chiar acolo. Și eu am zis: „Voi, voi o să fiți chiar în viscol și o să fiți pierduți și o să muriți aici în munți. Acum o să plecăm...” L-am plasat pe fiecare om și eu m-am dus sus pe vârful. Și am zis: „Acum, dacă eu nu... Nu așteptați după mine să sosesc. Grăbiți-vă de îndată ce se pornește; prima picătică de ploaie, alergați repede la tabără, și pentru că n-o să fiți în stare să vă găsiți calea înapoi.” Ei au zis că o s-o facă.

CUVÂNTUL.LUL.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ.PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI 64-0121

126 M-am cățărât sus. Cioiții țipau peste tot și am știut că vremea urma să se schimbe. Atunci, deodată, a venit o rafală mare de vânt și a început să cadă lapoviță. Și eu am zis: „Presupun că fiecare se îndreaptă înapoi.”

127 Ei bine, am stat și am privit împrejur. M-am gândit: „Aș fi vrut să gădesc cerbul ăla înainte să merg înapoi, pentru că zăpada îl va acoperi și nu vor mai fi găsiți până la primăvară.” Așa că m-am gândit: am vânat așa de greu după cerbul ăla și a fost primul cerb pe care l-am lăsat vreodată să treacă așa, de când am avut pușca asta mică, de cincizeci și cinci de capete de vânat cu el. Și mă gândeam: „Ei bine, acum, nu-mi place să-l văd că scapă așa.”

CUVÂNTUL.LUL.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ.PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI 64-0121

128 Și doar un moment, stropi mari de zăpadă, arătau ca niște sferturi [de dolar, monezi – n.t.], doar o cădere peste tot, și vântul a început să bată, și eu cu greu puteam vedea cum să scap de pe vârful acestui pisc. Și știam că stau pe creasta asta. Și dacă mergeam jos și ajungeam la pârâu, aș fi mers în jos pe pârâu până ajungeam la un podeț de trecut cu piciorul, apoi aș fi putut găsi calea până ajungeam unde era cortul. Asta este singura cale prin care puteai să ieși. Și așa m-am gândit: „Dacă fac odată o mișcare într-o direcție sau în cealaltă, asta-i tot, n-o să mai fii găsit niciodată, așa că o să mori chiar acolo.”

129 Așa că am pornit înapoi pe munte în jos și am ajuns mai jos, o, presupun, trei sute de yarzi [274,32 m – n.t.] sau patru sute [365,76 m – n.t.], de unde eram.

CUVÂNTUL.LUL.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ.PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI 64-0121

130 Acum, asta sună ciudat. Dar eu am o Biblie stând chiar aici înaintea mea, Un Tată ceresc mărturisindu-mi. Eu aproape într-o alergare, încercând să scap, vântul bătea așa de tare acolo sus, și eu puteam vedea cam douăzeci de picioare [6 m – n.t.] în fața mea, în desigurile în care eram, pădurea, și vântul bătând și învărtejindu-se. Și o Voce a zis: „Oprește-te! Du-te înapoi de unde vii.”

131 Ei bine, m-am oprit. M-am gândit: „Poate că acela era doar sunetul vântului aceluia. Nu mă gândeam la nimic ca aceea.” Și am așteptat doar un moment.

132 Și unul dintre băieți mi-a aranjat un sandviș, și l-am tras afară, și era cu adevărat un sandviș; și eu, ploua și transpiram, era doar o bucată mare de pâine cu niște carne înăuntru, pe undeva. Ei bine, eram cam flămând, așa că l-am mâncat, oricum. Și eu stăteam acolo. Și am îngropat bucățile de hârtie; așa, un animal va vedea acele lucruri și, orice lucru care este civilizație, ele fug și dispar.

133 Așa că am stat acolo un picuț și m-am gândit: „Ei bine, pur și simplu o să merg mai departe.”

134 Am pornit mai departe. Și tot așa de clar cum auziți vocea mea, Cineva a zis: „Întoarce-te și mergi înapoi de unde vii.”

135 „Cum putea fi acela Dumnezeu spunându-mi să pășesc înspre acea capcană a morții?” Am stat acolo un minut și m-am gândit: „Este Același care a zis despre acele verități.”

136 Același despre care v-am spus aseară, despre soția mea; doar o voce, doar o voce omenească. Același mi-a spus, când eram un băiețel: „niciodată să nu bei sau să fumezi”, și aceste lucruri vor fi în zilele de pe urmă. Dumnezeu, și eu spun asta cu Biblia peste inima mea, ce bine mi-ar face să vă spun ceva greșit și să știu că-mi trimit sufletul în iad? Vedeti? Este adevărat. Este neobișnuit, dar adevărat.

CUVÂNTUL.LUL.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ.PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI 64-0121

137 „Ei bine, m-am gândit, știu destul ca să ascult de Vocea aceea. De ce așa... El are vreun motiv ca eu să merg acolo sus. Poate că mi-e timpul să merg.”

138 Așa că m-am întors, și făcându-mi cale prin sălbăcie până am ajuns iar sus pe creasta aceea, cale-n sus, poate trei sute de yarzi, patru sute deasupra, direct drept sus pe munte, iarăși așa. Și era așa de des acolo sus atunci, că nu puteam vedea nimic; vântul, și copaci întinzându-se chiar deasupra și răsucindu-se.

139 Și mi-am luat pușca, aveam pe mine o cămașă roșie și o șapcă roșie, și am pus pușca, să evit să afume luneta din ea, pentru că ursul și altele se mișcă în astfel de timpuri, așa face și leul; și dacă aș da peste unul, luneta toată afumată. Și am ținut-o doar în sus așa, nu spre mine, unde s-ar fi afumat, ci am ținut ceața în afara ei, și umezeala din zăpadă. Și am șezut jos sub un copac.

CUVÂNTUL.LUL.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ.PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI 64-0121

140 Eu ședeam acolo. Mă gândeam: „Ei bine, de ce ar vrea El ca eu să vin aici sus? Mă îndoiesc foarte mult că-mi pot găsi calea în jos acum, ... devine așa groaznic.” Puteam vedea cam la zece sau cinsprezece picioare [3-4,5 m – n.t.], poate, și cu greu și până acolo, uneori nici peste cinci picioare [1,5 m – n.t.], și se făcea mai dificil tot timpul. Ei bine, m-am gândit: „Ei bine, El a zis să vin înapoi. Și știu că să fac este stabilit aici.” Și apoi zăpada cam de un inci [sau un țol=2,5 cm – n.t.] sau de un inci și jumătate, poate doi inci, pe pământ. A fost cam douăzeci sau treizeci de minute. Și sufla așa de tare, o sufla și încolo. Și tocmai am șezut acolo doar un moment.

141 Am auzit o Voce. El a spus: „Eu sunt Dumnezeul Cerului, Care am creat cerurile și pământul.”

142 Mi-am smuls pălăria, șapca, și doar am stat liniștit. Și am ascultat iarăși. M-am gândit: „Acela nu era vântul.” O, el sufla, făcând zgomot.

CUVÂNTUL.LUL.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ.PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI 64-0121

143 Și L-am auzit iarăși. A spus: „Eu sunt Cel care am potolit vânturile pe marea cea largă. Eu sunt Unul, Creatorul. Eu am creat verități în prezența ta. Eu am făcut aceste lucruri.” Am zis: „Da, Doamne. Te cred.”

144 A zis: „Stai în picioare.” Și m-am ridicat în picioare. El a zis: „Acum vorbește furtunii. Ea va face ce-i spui tu să facă.”

145 Acum, asta-i adevărat. Eu, când o să vă întâlnesc la Judecată, o să trebuiască să răspund pentru toată aceasta. Mă gândeam că El...

146 Eu am zis: „Furtună, du-te la locul tău, oprește-te. Și, soare, tu strălucește normal patru zile.”

147 Și nu mai mult decât am zis asta, lapovița și grindina, care erau cât pe ce să mă doboare, tocmai s-au oprit. Și într-un moment sau două, soarele strălucea drept până jos, peste mine. Și am privit în jos peste munți, am văzut un vânt de răsărit venind. Vântul venea de la apus. Vântul de răsărit vine, și venea pe aici, și eu puteam vedea norii pur și simplu misterios... Unde s-au dus, eu nu știu.

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚIL_64-0121

148 Și am stat acolo câteva momente, îmi curgeau lacrimi în jos prin barbă, și acestea cenușii. Mă gândeam: „Dumnezeule, cum, eu nu știu ce să fac.”

149 Mă gândeam: „Ei bine, eu eram... cred că frații sunt toți înapoi în cort. Și soarele strălucește pretutindeni.”

150 Am pornit să merg în josul muntelui. Și zăpada toată se usca, cu soarele ăla fierbinte; aburi ieșeau din cămașa mea. Doar un moment, sau două, diferență. Și eu am pornit să merg în josul muntelui. Și când am făcut-o, am zis...

Am auzit o Voce zicând: „De ce nu umbli cu mine?”

151 Eu am zis: „Doamne, cel mai mare privilegiu pe care l-am avut vreodată!” M-am întors și am pornit înapoi în jos prin urmele mari de cerb, în jos prin acea pădure virgină.

152 Și mă gândeam: „Ei bine, o să umblu în jos pe calea aia spre unde mă achit întotdeauna de salutul meu față de Meda, soția mea.” Și mergeam mai departe vreo, cam o jumătate de oră, trei sferturi, mai târziu. Zăpada era toată ridicată și dusă.

153 Și am început să mă gândesc: „Mă întreb de ce ea nu mi-a zis niciodată nimic despre plecarea.” Am zis: „Îmi amintesc când am luat-o prima dată acolo sus și am ridicat-o peste trunchiurile acelea, când ne-am căsătorit.” Am zis: „Acum ea este căruntă.”

154 M-am dus: „Mm!” Barba căruntă de pe fața mea, neagră și căruntă amestecată la un loc. Mă gândeam: „Bill, nu mai ai prea mult. Îmbătrânești.”

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚIL_64-0121

155 Și am început să mă mișc mai departe. Și am privit în sus, priveam ca și cum aș fi putut s-o văd stând înaintea mea acolo, cu brațele în sus, încă cu capul negru.”

156 Mi-am ținut capul în jos. Mă îndreptam spre un loc unde niște plopi tremurători, și acolo este un mic cot într-o... Pur și simplu mi-am sprijinit capul de creangă, așa. Și stăteam acolo, plângând, și puteam auzi ceva mergând: „pleosc, pleosc, pleosc”. Și m-am uitat în jos: era apa venind din ochii mei, prin barba mea, lovindu-se de frunzele acelea uscate; unde, cam treizeci de minute mai înainte, era un inci de zăpadă și viscoala.

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚIL_64-0121

157 Când vin jos de pe munte, patru zile mai târziu; nici un nor pe cer, mai târziu timp de patru zile. Intru și-i zisei omului de la benzinărie: „A... este destul de uscat?”

158 „Da.” Zise: „Știți, cel mai ciudat lucru, ni s-a prezis o furtună ziua cealaltă și, știți, s-a oprit dintr-o dată.”

159 Și apoi vin mai departe spre linia de demarcație New Mexico, venind înapoi spre Arizona. Și i-am zis lui Billy, fiul meu, am zis: „Hai să intrăm aici și să vedem doar dacă s-a terminat în felul acesta.”

160 Am oprit acolo înăuntru. Era într-o duminică dimineața. Luarăm niște... Și eu am luat niște benzină. Și omul a zis: „Ei bine, ați fost la vânatoare?”

Eu am zis: „Da, domnule.”

„Ceva noroc?”

161 Am zis: „Da, domnule, am avut o vreme faină.” Am zis: „Arată destul de uscat.”

162 Și el a zis: „Da, a fost groaznic de uscat pe aici.” El a zis: „Ni se promisese o zăpadă mare cealaltă zi.” Și a zis: „Știți, viscolul a început de fapt, și într-un fel sau altul s-a dus.” Măi, măi! Măi, măi!

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚIL_64-0121

163 Stăteam pe latura acestui copac. (În încheiere.) Stăteam alături de acest copac, și lacrimile-mi curgeau din ochi. Mă gândeam: „Dumnezeule!”

164 Gândiți-vă numai, același Dumnezeu care a spus: „Pace, fii liniștită” [„Taci! Fără gură!” în traducerea Cornilescu; „Taci! Încetează!” în traducerea Galaction – n.t.], valorilor, și vânturile L-au ascultat, El este încă același Isus care este chiar aici în păduri cu noi. El este încă Cuvântul. Cuvântul, toată natura trebuie să asculte de Cuvântul Lui, pentru că El este Creatorul naturii.

Stăteam acolo, iar lacrimile cădeau de pe obrajii mei.

165 Și cam de cinci ani acum, am fost departe de câmp, doar mergând la biserici și ce mai puteam. Voi toți știți asta. Și inima mi-a fost împovărată. Aș merge aici afară, să vin în Arizona. Și El mi-ar spune lucrurile de făcut, m-aș duce s-o fac, dar arată ca și cum trezirea s-a încheiat. Și eu n-aș putea... mă întreb ce-o fi avut loc. În inima mea, m-aș pocăi. Aș zice: „Doamne, dacă am făcut ceva, spune-mi; o s-o îndrept.” Pur și simplu împovărat tot timpul, pur și simplu un simțământ oribil, și eu n-am putut avea victoria pe care o vroiam.

166 Multe lucruri mărețe a făcut și a arătat El, la care voi toți sunteți martori, venind aici spunându-vă despre asta, văzând că ziarele o strâng, și revistele, și așa mai departe, despre marile lucruri supranaturale care au fost văzute și făcute.

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚIL_64-0121

167 Dar inima mea era încă grea. Și eu mă sprijineam de tufă, chiar așa. Și mă gândeam: „Marele Dumnezeu al Cerului. Soarele acela cald strălucind pe mine, nici un nor niciunde, și câteva momente în urmă Tu tocmai... Tu tocmai ai contrazis cuvântul omului. Natura a făcut-o. Cum s-a putut face asta, Doamne? Isus Cristos este același ieri, azi și în veci. Era Cuvântul Lui pe care Tu tocmai m-ai pus să-L vorbesc.” Mă gândeam: „Tată, cât de recunoscător sunt!”

168 Am auzit ceva mergând... [Fratele Branham bate ușor de două ori pe amvon – Ed.] Și am privit: stând drept înaintea mea erau două, trei căprioare, și ele priveau la mine. Acum, după acele căprioare se trăsese, mult, în ultima săptămână, și erau vânători pe acolo. Și aici eram eu îmbrăcat în roșu; oricine știe [Fratele Branham își pocnește degetul] că ele s-au dus așa de repede. Dar ele priveau la mine.

169 Și, pentru a mânca căprioare, nu putea fi mai bine. Era o căprioară mare, doi pui mari maturizați. Și eu mă gândeam: „Chiar așa! Noi avem nevoie de trei căprioare.”

170 Ceva zicea: „Tu știi, Dumnezeu i-a pus în mâinile tale.”

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRTIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚIL_64-0121

171 Dar când am fost cu Oamenii de afaceri ai Evangheliei depline, fratele Clayton, cam un an înainte, el a mers cu noi când eu am prins acel pește mare record. În acel an, pentru om, eu am omorât nouăsprezece capete de elan. Și eu...

172 Uneori, oamenii de afaceri... Scuzați asta, frații mei. Unii dintre ei sunt doctori și, știți, ei nu pot umbla; și grași, știți, și mulți se așează la un birou. Ei zic: „Billy, prinde-mi unul de doi ani. Prinde-mi o vacă albastră. Eu vreau un mascul. Prinde-mi unul cu coarnele complete.” Ei bine, chiar am avut un jubileu acolo afară, împușcând, prinzând elanul și alte lucruri.

173 Dar Domnul mi-a spus să nu fac asta. Și eu I-am făgăduit, în viscolul acela de acolo din Colorado, să nu... cu ani înainte de aia. Eu am zis: „Doamne, eu voi călăuzi omul la vânat, dar nu maiucid vânatul pentru om.” Nu. Nu decât dacă este o urgență și trebuie s-o facem.

174 Și dacă vă amintiți, băieți, noaptea dinainte să plecăm. Săracul frățior bătrân acolo jos, nu prinsese o căprioară. Care-i numele lui? Palmer, vine pe acolo și pune o zeciuială de zece dolari în mâna mea. El a zis: „Frate Branham, asta este zeciuiala mea, pune-o în biserică.” El a zis: „Vrei să-mi prinzi o căprioară?” O! Eu...

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRTIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚIL_64-0121

175 [Porțiune goală pe bandă – Ed.]... stăteau acele trei căprioare, și eu aveam această pușcă a mea pe umărul meu. Tocmai mi-am strecurat umărul așa. M-am gândit: „Nu pot să scape de mine. Sunt chiar aici.” Eram prea rapid cu pușca. „Pot să le prind pe toate trei înainte ca ele să se întoarcă împrejur.” Vedeți? Și eu aveam pușca. M-am gândit: „Iată-le acolo, drept.” Doar mi-am strecurat pușca...

176 Atunci s-a întâmplat să mă gândesc la făgăduința aceea. Am zis: „Nu pot s-o fac. Nu pot s-o fac.” Am zis: „Îmi amintesc că odată un om i-a spus altuia: «Dumnezeu l-a pus pe Ioab în mâinile tale, sau pe Saul», Ioab i-a spus lui David. David a zis: «Ferească Dumnezeu ca eu să mă ating de unsul Lui.» Asta a fost făgăduința mea: că n-am s-o fac.”

177 Mă gândeam: „Ele sunt chiar pe vârful acestui deal. Pot să le rostogolesc chiar acolo jos; le putem înhăța ușor. Trei căprioare faine stând acolo!”

Am zis: „Nu, nu pot s-o fac.”

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRTIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚIL_64-0121

178 Și iată această apropiere așa, a puilor, doi maturizați, mascul și femelă, și o căprioară mamă. Și ei vin, umblând, privind împrejur, inși grași grozav de mari.

179 Și eu am stat acolo un picuț. Și m-am gândit: „Este neobișnuit, pentru căprioare, și eu cu roșul ăsta pe mine așa.” M-am gândit: „O să le sperii.”

180 Am zis: „Sunteți în mâinile mele! N-ați putea să scăpați dacă ați vrea, dar n-am de gând să vă rănesc. Dați-i drumul!” Ele s-au uitat doar una la alta și au continuat să vină. Și au ajuns realmente aproape de mine, privind la mine.

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRTIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚIL_64-0121

181 Ei bine, am așezat pușca jos pe pământ. Am zis: „Mamă, ia-ți puii și du-te mai departe în păduri. Eu sunt aici bucurându-mă în prezența lui Dumnezeu. Am făgăduit că n-o să mai ucid vânat pentru alți oameni.” Am zis: „Acum ia-ți puii și du-te mai departe în păduri. Și eu iubesc pădurile acelea. Hai du-te!”

182 Ea a privit la mine. Și amândouă au privit împrejur, toate trei. Apoi s-au întors și s-au îndepărtat, și apoi vin iar înapoi.

183 Și eu am zis: „Nu am de gând să vă rănesc.” Am zis: „Duceți-vă în păduri. Voi sunteți în mâinile mele. N-ați putea scăpa. „Dar, am zis, eu am fost în mâinile lui Dumnezeu și totuși nici eu n-am putut scăpa. El m-a cruțat. Eu I-am făcut o făgăduință. Eu vă cruț. Haideți, simțiți-vă bine, bucurați-vă de aceste păduri. Îmi place asta. Duceți-vă!”

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRTIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚIL_64-0121

184 Ele au rămas acolo un pic, și au pășit în sus cât să-mi mănânce din mâini, aproape; s-au întors împrejur și au privit toate la mine, așa, și au plecat mai departe. Au stat și au privit iar înapoi, au plecat mai departe în păduri. Și eu stăteam acolo. Mă gândeam: „Asta-i neobișnuit, pentru căprioare. Mă întreb dacă asta-i pentru că Domnul Isus este aici, Prezența Lui?”

185 Și chiar atunci o Voce mi-a vorbit, zise: „Ți-ai amintit de făgăduința ta, nu-i așa?” Am știut că era El.

Am zis: „Da, Doamne.”

186 El a zis: „Așa Îmi amintesc și Eu de a Mea. Niciodată nu te voi lăsa. Niciodată nu te voi părăsi.” [„Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi.” în traducerea Cornilescu – n.t.]

187 Povara aceea s-a ridicat. Prieteni creștini, ea n-a mai revenit de atunci. Asta a fost în octombrie trecut. Am fost o persoană diferită.

188 Ține-ți făgăduința față de Dumnezeu. Orice zici către Dumnezeu, crede-o. Desparte-te de orice contrar Cuvântului Său. Dumnezeu va auzi și va răspunde rugăciunii. Haideți să ne plecăm capetele doar un moment.

189 Ești dispus să te desparți, în seara aceasta, de toată necredința, să auzi cuvântul Domnului? Dacă o vei face și vei crede că El este același ieri, azi și în veci! Aceste lucruri pe care El a făgăduit să le facă, Îl vedem făcând-o. Vreți să vă ridicați mâinile și să ziceți: „Dumnezeule, eu Îți fac o făgăduință în seara aceasta. Eu cred tot ce ai făgăduit Tu. Eu cred fiecare cuvânt; că n-o să mă mai îndoiesc niciodată”?

CUVÂNTUL.LULDUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRTIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚIL_64-0121

190 Tatăl nostru Ceresc, Tu cunoști această poveste că este adevărată. Aceea era a patra oară. Și apoi a cincea oară, a fost cu propria mea soție scumpă, când Tu... Săptămâna trecută, când doctorul acela scria declarația aceea, acea tumoare mare a plecat înainte ca mâna lui s-o fi atins; exact conform cu ceea ce a zis.

191 Acum, Tată, eu mă rog ca Tu să-i ajuți pe acești oameni. Îmi dau seama că eu îmbătrânesc. Știu că trebuie să plec curând. Și mă rog, Doamne, ca, fă să fiu onest și sincer cu frații mei, fă să fiu onest și sincer cu poporul Tău. Dacă nu pot fi cu ei, atunci nu cred că aș putea fi cu Tine, Doamne, pentru că eu vreau să mărturisesc despre Tine. Și eu mă rog ca Tu să lași Cuvântul așa să trăiască în noi, în seara aceasta, încât Tu să ne dai nouă tuturor credință. Și prin acest mic dar care...

192 Oamenii se gândesc uneori că un dar este ceva pe care-l pui în mâinile tale și ieși și-ți croiești calea. Un dar nu este asta, Tată. Fie ca ei să înțeleagă că un dar este să te dai pe tine însuși din cale, astfel încât Duhul Sfânt să poată face ce vrea El să facă.

193 Doamne, fă să ne dăm pe noi din cale acum și să lăsăm mărețul Duh Sfânt să vină și să lucreze prin noi. Și fie ca noi să vedem, în seara aceasta, făgăduințele lui Isus Cristos, care... Cel la care m-am referit în special în seara aceasta, Doamne, ca, Acela în care Dumnezeu a venit jos înainte de Avraam, manifestat [arătat – n.t.] în carne, și a cunoscut taina inimii, Acesta era Dumnezeu. Și când El a fost făcut carne și a locuit printre noi, El a cunoscut taina inimii. Și Biblia zice că: „Cuvântul lui Dumnezeu este un discernător al gândurilor care sunt în inimă.” [„judecă gândurile” după traducerea Cornilescu – n.t.] Așa au cunoscut ucenicii că El era Dumnezeu.

194 Acum, Tată, voiești Tu să vii în seara aceasta și să faci ca acest sărman tabernacol umil să-Ți fie consacrat Ție, ca Tu să ne faci să credem, ca Duhul Tău să Se poată face cunoscut printre noi în seara aceasta, că Tu ești încă Cuvântul. Apoi noi ne vom despărți de toată necredința Și Te vom urma. În Numele lui Isus, fie ca Tu să ne vorbești. Amin.

[Cineva dă un îndemn – Ed.]

195 Mărețele Dumnezeu al Cerului, fii milostiv față de noi. Ajută-ne, o Doamne, să ascultăm de Poruncile Tale. Și folosește-ne spre onoarea ta. Și noi Îți mulțumim pentru aceste cuvinte încurajatoare. Acum lasă ca Duhul Sfânt să se miște prin noi și să confirme aceste cuvinte. În Numele lui Isus Cristos. Amin.

196 Aveți credință în Dumnezeu. Nu vă îndoiiți. Fiți de bun curaj. Timpul Venirii Lui se apropie tot mai mult.

197 Acum, în seara aceasta, avem grupuri de cartonașe de rugăciune. Câți de aici au cartonașe de rugăciune, ridicați-vă mâinile sus. Ar fi greu pentru mine să merg prin acel grup și cu discernământ, dacă Domnul îl va da. Dar lăsați-mă doar un moment și să zic asta: câți de aici nu au cartonașe de rugăciune, și vă rugați ca Dumnezeu să vă vindece? Acum fie ca Domnul Dumnezeu să vă ajute pe fiecare dintre voi.

198 Eu sunt fratele vostru. Isus este Mântuitorul vostru. Dumnezeu este Tatăl nostru. Noi suntem oameni. Noi nu suntem din lumea aceasta, când suntem născuți din Dumnezeu, noi suntem de Sus. Acum, înainte să avem rândul de rugăciune, să ne rugăm pentru bolnavi... Și este un om aici pe platformă, în seara aceasta, care se roagă pentru bolnavi, de asemenea, și slujitorii de acolo afară care se roagă pentru bolnavi. Eu nu vreau să las impresia că eu sunt singurul care se roagă pentru bolnavi. Vedeți? Dumnezeu nu... El nu trebuie să mă folosească pe mine. El ar putea... El ar putea chiar să te folosească pe tine sau pe oricine. Lucrul este: să crezi ce a zis El că este Adevărul.

199 Dar acum, când am zis aceasta ca o confirmare a ceea ce s-a spus, haideți doar să ne plecăm capetele doar un moment. Tu care te rogi, și ești bolnav și nu ai cartonașe de rugăciune, roagă-te și spune așa ceva: „Doamne Isuse, Eu știu că Biblia spune că rugăciunea cu credință va mântui pe cel bolnav; Dumnezeu îl va ridica. Și se spune de asemenea că Isus Cristos este același ieri, azi și în veci.”

200 Dacă El este același, ei bine, atunci El va trebui să acționeze la fel, să facă la fel. Și apoi iarăși, Biblia a spus că Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri și judecă gândurile care sunt în inimă. Noi știm că atunci când Cuvântul s-a făcut carne, în Persoana lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, exact asta a făcut Dumnezeu prin Fiul Său. Isus a zis, în Sfântul Ioan 14: „Lucrările pe care le fac Eu le vei face și tu, ba încă mai mari și mai multe, pentru că Eu mă duc la Tatăl Meu.”

201 Și acum Biblia spune, de asemenea, în Cartea Evreilor, că El este Marele Preot acum. Noi credem asta toți? Desigur. „El este Marele Preot care are milă de slăbiciunile noastre.” Acum, „El este”. Nu eu sunt; El este. Nici un om nu este. „El este acum un Mare Preot care are milă de slăbiciunile noastre.” [În engleză: „care poate fi atins prin simțirea infirmităților noastre – n.t.]

202 Acum, dacă simți că ești gata să pășești afară și pur și simplu să te eliberezi de toată necredința ta și să zici: „Lasă-mă să Te ating, Mare Preot măreț!” Acum, dacă El este Marele Preot, și același ieri, azi și în veci, El va acționa așa cum a făcut atunci, pentru că El este același.

203 O femeie L-a atins odată când El era pe pământ, vizibil, cu mâna ei. El a simțit atingerea și s-a întors înapoi și a zis: „Cine M-a atins?” Și ei cu toții au negat. Dar El discernează [deslușea, judeca – n.t.] gândurile și a găsit femeia, i-a spus ce era în neregulă cu ea, iar credința ei a vindecat-o.

204 Acum, El este același ieri, azi și în veci. Poate că femeia nu avea un cartonaș de rugăciune, dar ea avea credință. Și asta-i tot ce-i necesar. Să ai credință. Atinge-L pe marele Medic. Și printr-un dar divin, dacă eu pot pur și simplu să mă dau din cale, să las Duhul Sfânt să spună ce vrea El să facă și să fac ce dorește El să fac. Și acesta-i un dar, nu doar imaginar. Dacă este imaginar, nu va merge. Dacă este real, merge. Asta a zis Isus: „Nu Eu fac lucrările, Tatăl Meu care locuiește în Mine.” Așa că, nu pot fi eu. El era Fiul lui Dumnezeu; eu sunt un păcătos, mântuit prin harul Lui.

205 Doar crede. nu presa. Crede doar și zi: „Doamne Isuse, lasă-mă să-Ți ating veșmântul.” Doar roagă-te simplu. Doar continuă să te rogi. Fiecare stai unde ești, doar roagă-te și crede.

206 Doar crede și nu fi tot într-o grabă. Nu încerca să presezi. Doar crede. Acum credeți, fiecare? Puteți crede? Doar uitați tot trecutul. Gândiți-vă că Isus a făgăduit asta. Eu știu că este neobișnuit, dar Isus a făgăduit-o.

207 Acum, dacă voiți, fiți reverenți doar un moment, apoi vom începe rândul de rugăciune. Eu nu spun că El va face asta. El ar putea. Prin harul lui Dumnezeu, eu sunt eliberat, cred, din propria mea gândire. Fie ca El...

208 Acum voi, dacă simțiți să vă ridicați mâna și doar să priviți în această direcție și să fiți în rugăciune. Așa cum Petru și Ioan au zis: „Uită-te la mine”, nu, mai degrabă: „Uită-te la noi”, nu voiam să... Doar acordați atenție la ce spuneau ei.

209 Acum voi sunteți o audiență. Cu greu aș cunoaște pe cineva de aici, în afară de acești băieți Martin șezând aici. Și mă gândesc că acesta este fratele Daulton șezând aici jos, nu sunt sigur, cu ochelarii dumitale colorați. Voi încerca să-i ocolesc pe cei de acolo, oameni pe care nu îi cunosc.

210 Ei bine, acum fie ca Isus Cristos să vină cu puterea Lui, ca voi să puteți vedea că făgăduința acestei zile, Scriptura care a fost prezisă despre ziua aceasta, chiar conform lui Maleahi 4, trebuie să se împlinescă. Ceva trebuie s-o facă. Dumnezeu a făgăduit-o.

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRTIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI 64-0121

211 Este o doamnă șezând chiar aici afară. Ea este în drum spre spital mâine. Ea a fost într-un accident, accident de automobil. Ea s-a rănit, are tulburări interioare, braț bolnav. Nu ai un... Ai un cartonaș de rugăciune, doamnă? Nu ai. Eu îți sunt total străin? Nu te cunosc. Noi nu ne cunoaștem unul pe celălalt. [Sora zice: „Nu, domnule. Eu v-am auzit predicând.” – Ed.] Doamnă? [„Eu v-am auzit predicând.”] Doar m-ai auzit predicând, dar dumneata știi că eu nu știu nimic despre dumneata. Sunt aceste lucruri adevărul? Dacă-i așa, ridică-ți mâna sus. Dumnezeu să te binecuvânteze. În regulă, domnule. Aveți credință, nu mai trebuie să mergeți. Necazul dumitale s-a terminat.

Ce a atins doamna?

212 Acolo este un bărbat șezând drept înapoia ei. Nu puteți vedea Lumina aceea? Priviți la lumina aceea colorată ca chihlimbarul mișcându-se. Este un bărbat șezând drept înapoia ei. El se roagă pentru ceva; este un frate care-i în spital. Crezi că Dumnezeu îl va vindeca pe fratele dumitale, îi dă înapoi mintea bună și totul, îl face bine? Crezi asta? Eu sunt un străin pentru dumneata. Este drept? Aceea este con... Crede! În regulă, poți avea...

Ce a atins el?

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRTIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI 64-0121

213 Aici este o doamnă, drept înapoia aceluia, șezând aici în spate. Ea este... Vezi Lumina aceea, poți s-o vezi? Privește aici. Priviți, fiecare priviți, vedeți chiar aici, un fel de Cerc arătând ca și chihlimbarul. Chiar dedesubtul Lui este o doamnă. Ea este aici, ea se roagă pentru cineva. Sunt doi copii, nepot, strănepot. Doamna nu este de aici. Ea este din California și a venit aici cerând rugăciune.

214 De asemenea, este cineva cu ea. Este sora ei. Ea șade drept în spate aici, îmbrăcată cu rochia aia roșie. Ea are epilepsie. Asta-i adevărat. Ea este din California, și dumneata ai adus-o cu ea. Numele dumitale este Mary [Maria – n.t.l. Dumneata crezi cu toată inima. Sunt acele lucruri adevărate? Fă cu mâna dacă este adevărat. Crezi cu toată inima dumitale? [Sora zice: „Da.” – Ed.] Atunci poți avea ce-ai cerut. Acum, vrea cineva să-i întrebe pe oameni dacă-i cunoașteam... Ai un cartonaș de rugăciune, doamnă? Nu ai? Nu ai nevoie de el.

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRTIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI 64-0121

215 Aici, aici este un bărbat șezând drept în spate aici, privind la mine, la capătul rândului. El are necaz cu genunchii lui. Dacă el ar crede că Dumnezeu îi va vindeca acei genunchi, el ar putea avea ceea ce se roagă. O crezi? În regulă, necazul dumitale la genunchi s-a terminat, domnule. Dumneata ai un cartonaș de rugăciune? Nu ai un cartonaș de rugăciune? Nu ai nevoie de el.

Acum, „Isus Cristos același ieri, azi și în veci!”

216 O doamnă șezând aici, are necazuri femeiești. Crezi? Da, doamna... O, măi, ea urmează s-o piardă. Are o haină roșie. Numele ei este domnișoara Daily. Crede cu toată inima ta. Domnul Isus Cristos te face bine, domnișoară Daily.

217 Întrebați dacă o cunosc pe doamna. N-am văzut-o niciodată în viața mea. Tatăl Ceresc știe asta. Voi ziceți: „De ce ai chemat-o, numele ei?”

218 Ei bine, Isus a spus: „Numele tău este Simon. Tu ești fiul lui Iona.” Este drept? Acum, nu este acela El, același ieri, azi și în veci? [Adunarea zice : „Amin.” – Ed.] Credeți aceasta ca fiind adevărul? Acum, ce a zis Isus? Asta se va întâmpla.

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRTIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI 64-0121

219 Și, amintiți-vă, acela a fost ultimul semn care i s-a dat Bisericii alese, Avraam și ceata lui, înainte ca fiul făgăduit să fi apărut. Așa este? Dumnezeu îi dăduse lui Avraam semne de-a lungul întregii călătorii, și așa i-a dat El și Bisericii. Dar când Îngerul Domnului vine jos și face aceea, El a distrus Neamurile necredincioase; și fiul așteptat, după care se așteptase, a apărut: Isaac.

220 Această slujbă se va încheia curând, iar Fiul așteptat va apărea, El Însuși. Biserica a venit din justificare, prin luterani, sanctificare, prin wesleyani; în botezul Duhului Sfânt, prin pentecostali; și acum încheind la slujba Pietrei din vârf, tipizând tot timpul drept în acel Perfect; umbra negativ devenind pozitiv, apoi Isus va veni să-Și apuce Biserica, într-o zi, pe cei care cred.

221 Despărțiți-vă de necredință, și credeți, în seara aceasta. Vreți s-o faceți? [Adunarea zice: „Amin.” – Ed.]

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRTIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI 64-0121

222 Lăsați pe cei care au cartonașe de rugăciune acum, începând... Eu cred că m-am rugat până la douăzeci și cinci, aseară. Așa este? Cred că asta era scris, numărul unu, douăzeci și cinci. Acum douăzeci și șase, douăzeci și șapte, douăzeci și opt, treizeci, aliniați-vă aici. Cu cartonașele de rugăciune numărul unu, aliniați-vă pe latura asta aici. Vreți s-o faceți acum?

223 Acum, noi avem rândul de discernere fără cartonașele de rugăciune. Așa că oamenii aceia zic că eu citeam ce era pe cartonașele lor de rugăciune, era... Oamenii aceia nu aveau nici un cartonaș de rugăciune. Ei sunt doar oameni așezați acolo, și acum asta merge mai departe. Câți au văzut aceea că merge o jumătate de oră o dată, sau mai mult, așa, vedeți, și lucruri au loc! Dar, voi vedeți, noi trebuie să ținem un pic de tărie. Eu am patruzeci și ceva de adunări înaintea mea, în jur prin Sud.

224 Și acum mișcați-vă aici, voi cu cartonașele voastre de rugăciune, mișcați-vă pe latura asta. Toți cei cu cartonașele de rugăciune A, veniți pe latura asta de aici, cartonașele de rugăciune A.

CUVÂNTUL.LUI.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRTIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚI 64-0121

225 Acum, restul dintre noi, haideți să cântăm lui Dumnezeu: *Crede numai*. Vreți să faceți asta? Noi toți împreună.

Crede... (Asta-i tot. Doar crede ce? Crede Cuvântul Lui)... crede numai,
Totul e posibil, crede numai;

Crede numai...

Doamne... Doamne...

226 [Fratele Branham zice următoarele către cineva de pe platformă – Ed.]: Poate dacă pășesc chiar acolo jos, poate c-ar fi mai bine? Putem să mergem acolo jos, să ne rugăm pentru bolnavi? Să mergem *aici* jos, să ne rugăm pentru bolnavi? Se pare că putem.

CUVÂNTUL.LUL.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚIL_64-0121

227 Câți sunt interesați ca acești oameni să fie vindecați? Acum, vedeți, vindecarea aparține lui Dumnezeu. Așa este? Acum, dacă Isus stătea aici în seara aceasta, cu acest costum de haine pe care El mi l-a dat, și purta acest costum de haine, El Însuși... Dacă tu ai spune: „Doamne, voiești Tu să mă vindeci.”

228 El ar zice: „Eu am făcut-o deja.” El era străpuns pentru păcatele noastre; prin rănile Lui suntem tămăduiți.” Așa este? Vedeți, El deja a făcut-o; este în trecut.

229 Tu zici: „Doamne, mântuiește-mă.” El deja a făcut-o. Nu contează cât de mult plângi tu sau te rogi și bați în bancă, nu te va mântui până ce crezi și accepți ce a făcut El pentru tine. Așa este?

230 Același lucru este. Eu nu vindec oameni. Eu nu pot vindeca oameni. Dar ce ar face El, dacă El este același ieri, azi și în veci? El ar face chiar ce a făcut acum, pentru că asta a făgăduit El pentru ziua. Câți știu că asta a făgăduit El? [Adunarea zice: „Amin.” – Ed.] El a făgăduit-o. Da, domnule. El a făgăduit-o, în toate Scripturile. Voi toți luați benzile, Cele șapte epoci ale Bisericii, și lucruri, vedeți acele lucruri dovedite de Scriptură, că e corect.

CUVÂNTUL.LUL.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚIL_64-0121

231 Acum, către voi stând în acest rând de rugăciune, ca să vină jos acel rând de discernere. Isus a văzut o viziune, și El a zis: „Am simțit că a ieșit din Mine o putere.” Asta e tărie. Așa este? Viziuni, ești într-o altă lume. Acum, El este aici. Pe El L-ați atins voi. Vedeți? Acum, asta doar numai identifică că El este aici cu noi.

232 Acum câți vor crede, dacă noi tocmai o să umblăm prin acest rând și să mă lăsați să mă rog și să pun mâinile peste voi, iar voi mergeți înapoi la locul vostru? Credeți că dacă eu mă rog pentru voi aici, și apoi pun mâinile peste voi, fiecare dintre voi se face bine?

CUVÂNTUL.LUL.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚIL_64-0121

233 Credeți că era Duhul Sfânt aici? Acesta ar putea chiar să continue s-o facă. Dacă vreți să pierdeți acel rând și doar să continuați pentru ceva mai mult, ei bine, noi vom face asta. Vedeți, asta este, Duhul Sfânt este aici. Vedeți? Nu este... Depinde doar de gândirea voastră, dacă v-ar face să credeți mai mult.

234 Dar mulți oameni au fost învățați: „Pune mâinile peste ei.” Biblia a zis: „El a trimis Cuvântul Său și i-a vindecat. Ei bine, asta a făcut El chiar acum, Și-a confirmat Cuvântul, L-a trimis la voi, L-a confirmat, și Acesta i-a vindecat. Neamurile ziceau... Evreul zicea: „Vino, pune mâinile peste fiica mea, ea va trăi.”

235 Romanul a zis: „Eu nu sunt vrednic ca Tu să vii sub acoperișul meu. Doar zi cuvântul!” Ahă. De aceea încerc eu să vă fac să credeți, voi vedeți.

236 Dar dacă vreți să se roage pentru voi și mâinile să se pună peste voi, acum eu vreau ca fiecare dintre voi să se alăture cu mine în rugăciune pe când ne rugăm pentru oameni.

Haideți să ne plecăm capetele.

CUVÂNTUL.LUL.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚIL_64-0121

237 Doamne Isuse, eu mă rog pentru oameni acum. Ei sunt conștienți că Tu stai aici. Ei știu că Tu ești în mijlocul oamenilor. Și când acești oameni trec peste această platformă în seara aceasta, fie ca ei să nu vină, doar venind la mine, servitorul Tău, sau ceilalți servitori ai Tăi șezând aici. Fie ca ei să-și dea seama că ei vin la templul Dumnezeului viu, ei vin sub o făgăduință că Dumnezeu a zis: „Aceste semne vor însoți pe cei ce vor crede. Când își vor pune mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoși.” El a făgăduit asta. El a făgăduit că fiecare om care va crede va fi mântuit, și fiecare om care crede este mântuit. Fiecare care crede în vindecare este vindecat. Tată, ajută necredinței noastre acum.

238 Tu Te-ai identificat aici în seara aceasta, scriptural, pentru a ne arăta că Tu ești aici. Acum lasă să ajungă să se întâmple ca fiecare persoană care vine pe această platformă, sau în această audiență, fie ca să nu fie o persoană slabă printre noi când slujba s-a încheiat. Fie ca mărețul Duh Sfânt să vină printre oamenii săi și să ne ungă, pe fiecare, Doamne, toți acești slujitori, toți acești servitori ai Tăi șezând aici, cu sutele. Tată, eu mă rog ca fiecare dintre rugăciunile noastre să meargă la Tine, în timp ce noi suntem în Prezența Divină a Ființei Tale. Și fă ca acești oameni să înțeleagă, când ei trec această platformă, că în seara aceasta este noaptea vindecării lor, dacă ei o pot crede.

CUVÂNTUL.LUL.DUMNEZEU.CERE.O.DESPĂRȚIRE.TOTALĂ.DE.NECREDINȚĂ_PHOENIX.AZ V-3 N-20 MARȚIL_64-0121

239 Acum eu vreau ca fiecare să continue în rugăciune în timp ce oamenii trec, iar eu îmi voi pune mâinile peste fiecare pentru vindecarea lor.

240 Vino, domnule. Eu mă rog pentru aceasta, fratele meu. În Numele lui Isus Cristos, fii vindecat.

241 Eu mă rog pentru aceasta, fratele meu. În Numele lui Isus Cristos, fii vindecat.

242 Eu mă rog pentru sora mea, în Numele lui Isus Cristos, pentru vindecarea ei. Amin.

243 Eu mă rog pentru sora mea, în Numele lui Isus Cristos, pentru vindecarea ei.

Eu mă rog pentru sora mea, în Numele lui Isus, pentru vindecarea ei.

Eu mă rog pentru sora mea, în Numele lui Isus, pentru vindecarea ei.

244 Eu mă rog pentru fratele meu, în Numele lui Isus Cristos, pentru vindecarea lui.

245 Eu mă rog pentru sora mea, în Numele lui Isus Cristos, pentru vindecarea ei.

246 Eu mă rog pentru fratele meu, în Numele lui Isus Cristos, pentru vindecarea lui.

Eu mă rog pentru fratele meu, în Numele lui Isus, ca Tu să-l vindeci.

247 Eu pun mâinile peste fratele nostru, în Numele lui Isus Cristos, pentru vindecarea lui.

248 Eu îmi pun mâinile peste acest frate, în Numele lui Isus, pentru vindecarea lui.

249 Cu mâinile mele puse peste acest frate, eu cer vindecarea lui, în Numele lui Isus, în timp ce el este în Prezența Divină aici acum a ungerii Tale.

- 250 Vindecă aceasta, sora mea, Tată, eu mă rog, în Numele lui Isus Cristos. [Sora zice: „Îți mulțumesc, Isuse.” – Ed.]
- 251 [Porțiune goală pe bandă – Ed.]... Numele lui Isus Cristos, lasă ca el să fie vindecat.
- 252 De asemenea, peste fratele meu de aici, Tată, îmi pun mâinile. În Numele lui Isus, lasă ca el să fie vindecat.
- 253 Tată, Dumnezeu, în Numele lui Isus Cristos, eu pun mâinile peste sora mea. Lasă ca ea să fie vindecată, în Numele Domnului Isus.
- 254 Tatăl nostru, eu pun mâinile peste acest frate, și cer vindecarea lui, în Numele lui Isus. Amin.
- 255 În Numele lui Isus Cristos, eu pun mâinile peste fratele meu și cer vindecarea lui, pentru gloria lui Dumnezeu. Amin.
- 256 Tatăl nostru Ceresc, eu pun mâinile peste fratele meu și cer vindecarea lui. Conectându-mi rugăciunea, Doamne, cu rugăciunea lui și cu rugăciunea bisericii pe care ai strâns-o în seara aceasta. Mâinile mele peste el, identificându-mi credința în Fiul lui Dumnezeu, eu cer vindecarea lui. Amin.
- 257 Acum noi avem niște cazuri de cărucioare cu roțile aici să ne rugăm pentru ele. [Porțiune goală pe bandă – Ed.]
- 258 Isus zicea, odată: „Știți ce v-am făcut Eu vouă?” Eu am făcut doar ce a poruncit Dumnezeu să se facă.

- 259 Acum haideți să ne rugăm împreună, fiecare. În timp ce vă puneți mîntea către Dumnezeu, continuați-vă rugăciunea. Amintiți-vă, credeți acum, credeți cu noi. Fiecare dintre voi de aici, care-i bolnav, și poate nu aveai un cartonaș de rugăciune...
- 260 Acum, noi vom da cartonașe de rugăciune iarăși, mâine seară, la șase treizeci sau șapte, cam așa ceva, șase treizeci sau șapte, așa că vom avea iarăși rând de rugăciune mâine seară. Îmi pare rău că v-am ținut un pic cam târziu în seara aceasta, pe socoteala rândului de rugăciune. Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze. Acum haideți să ne plecăm capetele iarăși.

- 261 În timp ce ne rugăm, Tată, noi iertăm fiecărui om păcatul său împotriva noastră. Dacă se găsește ceva în noi, care-i altfel decât Tine, iartă-ne, Doamne. Pentru că ni s-a spus că trebuie să fim „epistole scrise ale lui Dumnezeu, citite de toți oamenii.” Și în timp ce noi am ascultat Poruncile Tale, am văzut Prezența Ta identificându-Te pe Tine Însuși cu noi; oamenii au urcat pe această platformă, mărturisindu-și credința lor. Noi am pus mâinile peste ei, Tată. Nu doar ca unul dintre noi, ci noi toți împreună, în rugăciune, am pus mâinile peste ei, crezând că Tu vei vindeca trupurile lor.
- 262 Tu ai zis, când erai aici pe pământ: „Dacă veți cere Tatălui orice în Numele Meu, Eu o voi face.” Isus al... Fiul lui Dumnezeu, aceea era făgăduința Ta, Doamne.
- 263 Și Cel care a făcut făgăduința S-a identificat pe Sine aici în seara aceasta ca să-Și împlinească făgăduința. Așa că s-a îndeplinit, Poruncile Tale, punerea mâinilor peste bolnavi. Acum, lasă ca asta să se facă. A fost scris, lasă să se facă. Lasă ca puterea lui Isus Cristos să se arate în seara aceasta și să despartă fiecare persoană de aici, de orice necredință, și lasă ca Prezența lui Isus Cristos, Cuvântul, care cunoaște lucrurile inimii noastre, lasă-L să aibă întâietate în seara aceasta în fiecare inimă.

- 264 Și noi îl muștrăm pe Satan și pe toate puterile sale ale întunericului, toate puterile sale ale necredinței. Duhul lui Dumnezeu a ridicat un stindard împotriva ta, Satan. Tu ești o ființă învinsă. Isus Cristos te-a învins la Calvar.
- 265 El S-a ridicat, a treia zi, triumfă asupra morții, iadului și mormântului. El a urcat în Înalt și dă daruri omului. El este aici în Persoană în seara aceasta. El a zis: „Peste puțină vreme, lumea nu mă va mai vedea, dar voi mă veți vedea, pentru că Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii.” [„veacului” în limba română. – n.t.] Noi vedem Prezența Lui aici în seara aceasta, împlinind Cuvântul Lui. Prin credință noi credem că fiecare persoană bolnavă de aici va fi vindecată, pentru gloria lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Cristos.
- 266 Și oamenii au zis: „Amin.” [Adunarea zice: „Amin.” – Ed.] Dumnezeu să vă binecuvânteze. Înapoi la fratele.

Acest mesaj al fratelui William Marrion Branham, intitulat God's Word Calls For A Total Separation From Unbelief, a fost rostit marți, 21 ianuarie 1964 la Ramada Inn în Phoenix, Arizona, S.U.A.